

SFS 1999:226

Utkom från trycket
den 4 maj 1999

Lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige;

utfärdad den 15 april 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige

dels att 4 kap. 7 § skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 15 §, 4 kap. 1–6 §§, 6 kap. 2, 10 och 13 §§, 7 kap. 1 § samt 10 kap. 1 och 4 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 10 kap. 4 a §, av följande lydelse.

1 kap.

15 § Undantag får medges från de särskilda bestämmelserna i denna lag om livförsäkring

1. när det gäller alla utländska försäkringsgivare: livförsäkring som gäller endast för dödsfall och meddelas för en tid av längst fem år eller mot en premie som är beräknad och bestämd för längst fem år och

2. när det gäller försäkringsgivare från tredje land: livförsäkring som avses i 2 kap. 3 b § första stycket 3 försäkringsrörelselagen (1982:713).

Undantag enligt första stycket 1 får inte medges från bestämmelserna om beräkning av premiereserv enligt 5 kap. 3 § femte stycket.

Undantag enligt första stycket 2 får, såvitt gäller andra bestämmelser än 5 kap. 8 §, medges endast om det finns särskilda skäl.

Ett undantag enligt första stycket skall vara förenligt med Europeiska gemenskapernas rättsakter i fråga om försäkring.

I samband med beslut om undantag enligt första stycket 1 får det föreskrivas att bestämmelser i denna lag som särskilt gäller skadeförsäkring skall tillämpas i stället.

Frågor om undantag enligt denna paragraf prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

4 kap.

1 § En försäkringsgivare från tredje land får efter koncession bedriva försäkringsrörelse i Sverige från en generalagentur eller en filial här i landet.

¹ Prop. 1997/98:186, bet. 1998/99:FiU14, rskr. 1998/99:130.

Utöver vad som följer av första stycket får en försäkringsgivare från tredje land, efter tillstånd av Finansinspektionen, i Sverige marknadsföra försäkringar som gäller risker som är belägna här, om det sker genom förmedling av en försäkringsgivare som har koncession i Sverige och de båda försäkringsgivarna tillhör samma koncern eller har samarbetsavtal med varandra.

2 § En försäkringsgivare från tredje land som bedriver verksamhet enligt denna lag får inte utan medgivande driva annan rörelse än försäkringsrörelse här i landet. Frågor om sådant medgivande prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen. Medgivande skall lämnas om det finns särskilda skäl för det.

Ett medgivande enligt första stycket får återkallas av den som lämnat medgivandet, om det finns skäl för det.

Ansökan om medgivande enligt första stycket skall lämnas in till Finansinspektionen. Till ansökningen skall fogas den utredning som inspektionen bestämmer.

3 §² Finansinspektionen skall efter ansökan lämna förhandsbesked om huruvida koncession enligt 1 § första stycket krävs för en planerad verksamhet.

4 § Ansökan om koncession enligt 1 § första stycket prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Om ansökan skall prövas av regeringen, skall Finansinspektionen överlämna den till regeringen tillsammans med ett eget yttrande.

Till ansökningen skall fogas

1. en plan för verksamheten i Sverige (verksamhetsplan), och
2. ett intyg om att försäkringsgivaren har deponerat värdehandlingar enligt 5 kap. 1 § andra stycket.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om vad verksamhetsplanen skall innehålla och vilka ytterligare handlingar som skall fogas till ansökan.

5 § En försäkringsgivare från tredje land skall beviljas koncession och dess företrädare skall godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven på en sund försäkringsverksamhet,

2. det kan antas att den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 9 a § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) inte motverkar en sund utveckling av verksamheten hos försäkringsgivaren och denne även i övrigt är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare och

3. den som avses vara företrädare för försäkringsgivaren eller, i de fall där företrädaren är en juridisk person, vara dess ombud har tillräckliga insikter och erfarenheter för att delta i ledningen hos en försäkringsgivare och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift. Koncession får inte beviljas, om det kan antas att någon som i väsentlig mån har åsidosatt sina skyldigheter i nä-

² Ändringen innebär att andra stycket upphävs.

ringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet kommer att ha ett kvalificerat innehav i en försäkringsgivare.

Koncession får inte vägras av det skälet att det inte behövs någon ytterligare försäkringsgivare.

Koncession beviljas tills vidare eller, om det finns särskilda omständigheter, för bestämd tid, högst tio år, och därutöver till det löpande räkenskapsårets slut.

Koncession skall meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 3 a och 3 b §§ försäkringsrörelselagen.

6 § Vid ändring av en beviljad koncession och vid förlängning av en koncession, som har beviljats för bestämd tid, gäller bestämmelserna i 4 och 5 §§ i tillämpliga delar.

Ansökan om förlängning av en koncession skall lämnas in till Finansinspektionen senast sex månader före utgången av den löpande koncessionen.

6 kap.

2 § Koncession som beviljats för en försäkringsgivare från tredje land skall förklaras förverkad om

1. försäkringsgivaren inte har börjat sin verksamhet inom ett år från det koncessionen beviljades eller inom samma tid förklarat sig avstå från koncessionen eller

2. försäkringsgivaren under längre tid än sex månader inte drivit verksamhet.

Frågor om förverkande av koncession prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Regeringens prövning sker efter anmälan av inspektionen.

10 § Om ett föreläggande enligt 8 eller 9 § inte har följts inom den bestämda tiden och det förhållande som orsakat anmärkningen inte heller på något annat sätt har rättats till, skall Finansinspektionen, i fall som är av principiell betydelse eller av särskild vikt, anmäla detta till regeringen.

13 § En koncession för en försäkringsgivare från tredje land kan förklaras förverkad om försäkringsgivaren

1. inte längre uppfyller kraven för koncession,
2. inte inom angiven tid har fullföljt en plan som har godkänts enligt 9 § första stycket eller
3. på annat sätt allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.

Om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och försäkringsgivarens auktorisation förklarats förverkad av en utländsk myndighet som kontrollerar dennes soliditet, skall Finansinspektionen vidta de åtgärder som behövs. Om skälet till att auktorisationen förklarats förverkad är att försäkringsgivarens soliditet är otillräcklig, skall försäkringsgivarens koncession i Sverige genast förklaras förverkad.

Frågor om förverkande av koncession prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Regeringens prövning sker efter anmälan av inspektionen.

7 kap.

1 § Om en försäkringsgivare från tredje land avser att upphöra med sin försäkringsrörelse i Sverige, skall försäkringsgivaren ansöka om återkallelse av koncessionen. Sådan ansökan prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

10 kap.

1 § Finansinspektionen skall i Post- och Inrikes Tidningar kungöra

1. förordnande av ett ombud enligt 3 kap. 6 § fjärde stycket, 8 § eller 6 kap. 12 §,

2. beslut om att förbjuda eller begränsa en utländsk försäkringsgivares rätt att förfoga över sina tillgångar här i landet enligt 3 kap. 7 § första stycket, 9 § första stycket eller 6 kap. 11 § första stycket,

3. koncession som beviljas en försäkringsgivare från tredje land enligt 4 kap. 5 § första stycket,

4. förlängning av koncession som beviljas en försäkringsgivare från tredje land enligt 4 kap. 6 §

5. godkännande av en företrädare för en försäkringsgivare från tredje land enligt 4 kap. 5 § första stycket eller 8 §,

6. ändring av firma för en försäkringsgivare från tredje land enligt 6 kap. 4 § första stycket 6,

7. förverkande av koncession enligt 6 kap. 2 eller 13 § eller återkallande av koncession enligt 7 kap. 1 § för en försäkringsgivare från tredje land,

8. godkännande eller förordnande av ett ombud enligt 7 kap. 2 § andra stycket,

9. anbud om övertagande av ett försäkringsbestånd i ett administrationsbo enligt 7 kap. 6 § första stycket,

10. beslut om antagande av anbud enligt 7 kap. 7 § första stycket,

11. ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 9 kap. 5 §, och

12. tillstånd till överlåtelse enligt 9 kap. 8 § första stycket.

I 7 kap. 7 § fjärde stycket och 9 kap. 8 § andra stycket finns bestämmelser om offentliggörande av vissa överlåtelsebeslut i andra EES-länder.

4 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 4 kap. 5 och 6 §§ samt 6 kap. 2 och 13 §§ får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos länsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av länsrättens avgörande.

4 a § Finansinspektionen får bestämma att följande beslut skall gälla omedelbart, nämligen beslut

1. att förbjuda en EES-försäkringsgivare att fortsätta med sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal,
2. att inskränka en EES-försäkringsgivares rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 6, 7 eller 9 §,
3. att inte lämna sitt samtycke till en överlåtelse av ett försäkringsbestånd enligt 9 kap. 2 §,
4. att meddela föreläggande, eller
5. om hur verksamheten skall bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.

2. Beträffande ansökningar som vid utgången av april månad 1999 har kommit in till regeringen eller, i förekommande fall, Finansinspektionen skall frågan, huruvida det är regeringen eller Finansinspektionen som skall pröva ansökningen, avgöras enligt äldre bestämmelser.

3. Beslut som har meddelats före ikraftträdandet skall överklagas enligt äldre bestämmelser. Detsamma gäller beslut i ärenden efter sådan ansökan som avses under 2.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)

